

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

PIK IX.

Ч. 16 (912).

СУБОТА, 5. ЛЮТОГО 1927.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, FEBRUARY 5th, 1927.

No. 16 (912). VOL. IX

ПОХОРОН АВСТРИЙСЬКИХ РОБІТНИКІВ, УБИТИХ ФАШІСТАМИ.

ВІДЕНЬ, 2-го лютого. — У містечку Шеттендорф, яке лежить лише пару стій від угорського кордону, відбувся сьогодні похорон чотирьох жертв фашистсько-соціалістичної сутички, що мала місце в неділю в Лерсбаху. В похороні взяло участь 16,000 австрійських робітників, а в той сам час на кордоні стояли угорські жовіри, щоб ніякий соціаліст не міг перейти на угорську землю.

Похорон не лише був нагодою для оказання жалю за вбитими робітниками, але й дав соціалістам привід до ви-

кликання загально-міського страйку у Відні.
Через 15 хвилин по 11-й годині вся праця в місті була застановлена. Радіо перестало функціонувати, біржа не могла функціонувати через застановлення телеграфічної й телефонічної комунікації, а всі потяги стали там, де вони були в часі проголошення страйку. Навіть парламентарна комісія не могла зібратися, бо соціалістичні члени відмовилися прийти на засідання.
Соціалісти кажуть, що убивства робітників минулої неділі доконали фашисти, які втікли через кордон до Угорщини.

БІЙКА МІЖ СТУДЕНТАМИ УНІВЕРСИТЕТУ НА ВУЛИЦЯХ ВІДНЯ.

ВІДЕНЬ, 3. лютого. — Перед парламентом і ратушою прийшло сьогодні до грізної боротьби між соціалістичними й націоналістичними студентами університету, підчас якої ранено кілька осіб і переведено багато арештувань. Соціалісти обвинувачували націоналістів, що один з них убив робітника.

Соціалісти протестували також проти удержування у будинку університету націоналістичної галерії для стріляння, де студенти вправляються в стріляння, та проти нерівно-

го трактування бідніших студентів в університеті.

ПОЧТОВІ РОБІТНИКИ ВИПШЛИ НА СТРАЙК.
ВІДЕНЬ, 2. лютого. — Ціла Австрія є сьогодні без поштової служби через те, що поштової робітників не скинув капелюха в присутності пост-мистра віденського округу. Пост-мистер насварив робітників за його "небажальність" і його товариші робітники обурилися цим і викликали страйк поштарів та поштових візників.

ПЕКІНСЬКИЙ УРЯД ТАКОЖ ВИСЛАВ ПРОТЕСТ ДО ВЕЛ. БРИТАНІЇ.

ПЕКІН, 31. січня. — Пекінський уряд запротестував сьогодні до Великої Британії проти вислання британських військ, воєнних кораблів, тенків і аеропланів до Шангаю.

Нота північно-хінського уряду була заадресована міністром закордонних справ Велінгтоном Ку до британської легатії в Пекіні з проською, щоб її переслати до Лондону.

Нота каже, що вислання британської армії до Шангаю порушує Вашингтонський договір і десету точку умови Ліги Націй.

ЛОНДОН, 31-го січня. — У компетентних кругах кажуть, що британський уряд не бере поважно ноти пекінського у-

ряду, яка протестує проти вислання британського війська до Шангаю й домагається його негайного відтягнення. Вияснення позиції британського уряду каже на те, що домагання не будуть сповнені. Кораблі з військом далі відпливають до Хіні.

ГАНКОВ, 2. лютого. — Євген Чен, кантонський міністер закордонних справ, видав апель до британських робітників провідників, в якому каже, що погодження ріжниць між Великою Британією й кантонським урядом можна досягнути тоді, коли Велика Британія застановить воєнні приготування в Шангаю.

НАВІТЬ ЧАН ЦО-ЛІН ГРОЗИТЬ НА АДРЕСУ ВЕЛ. БРИТАНІЇ.

ЛОНДОН, 2. лютого. — Пекінський кореспондент "Вест-мінстер Гезет" повідомляє, що реакційний генерал Чан Цо-Лін, який контролює пекінський уряд, мав заявити на конференції з британським міністром Лемсоном, що висадження додаткових британських військ може примусити його розпочати військову акцію проти Британії.

Знову пекінський кореспондент "Дейлі Нюс" повідомляє, що офіцери штабу Чан Цо-Ліна мали сказати з приводу висилки британської армії до Шангаю, що убивство одного Хінця заставить Чан Цо-Ліна

перекинути своє військо на сторону Кантонців.
(Розуміється, ніхто не повірить в слова Чан Цо-Ліна та його ад'ютантів, навіть якщо вони зробили такі заяви, однак це свідчить про те, який настрій панує тепер проти Британії у Хіні.)

ВАШІНГТОН, 3. лютого. — Департамент маринарки одержав депешу від адмірала Вільямса, команданта американської флотії на азійських водах, в якій сказано, що евакуація американців і Британців з хінської воєнної зони продовжується.

Чужинці в Шангаю проти висилки британської армії на оборону міста

Не-бритійські члени управи міжнародної оселі виступили проти концентрації великої сили британського війська в шангайській концесії. — Заявили Британцям, що концесія є міжнародною, а не чисто британською. — В наслідок того британська 20-тисячна армія, що була призначена для Шангаю, може бути розділена й вислана в частини до Сінгапоре та Гонг Конгу.

ШАНГАЙ, 3. лютого. — Британська 20-тисячна армія, яку вислана до Шангаю, може бути розділена й вислана в частини до британських міст у Хіні. Така акція можлива в наслідок того, що не-бритійські члени управи міжнародної оселі в Шангаю виступили проти сконцентрування великої сили війська в концесії.

Британцям було сказано, що шангайська оселя є міжнародною концесією, а не чисто британською. В наслідок того взято під увагу, чи не порадним було-б вислати частину британської армії до Гонг Конгу й Вейгайвею, які то міста управляються Британцями.

ЛОНДОН, 3. лютого. — Після довгого засідання кабінету, що відбулося вчора ввечерю, британський уряд вислав свіжі інструкції до Овена

О'Мелі, британського представника в Ганкові, щоб наново підняти переговори, які були застановлені, коли кантонський міністер закордонних справ, Євген Чен, спротивився висланню британської армії до Шангаю.

Нема виглядів на те, що британський уряд відкаже військову експедицію, але є можливість, що вона буде в частини вислана до Сінгапоре та Гонг Конгу.

Міністерство закордонних справ каже, що переговори між британським представником О'Мелі й кантонським міністром закордонних справ не є зривані, лише Чен відмовився підписати угоду відносно майбутнього статусу британських концесій у Ганкові й Кіюкіяну, поки Британія висилає своє військо до Шангаю.

СУН ЧУАН-ФАН ПОБИТИЙ КАНТОНЦЯМИ НА ЦІЛОМУ ФРОНТІ.

ШАНГАЙ, 2. лютого. — Війська реакційного генерала Сун Чуан-Фана, що обороняють Шангай перед кантонською армією, потерпіли велику поразку в боротьбі на цілому фронті в провінції Чекіань й були примусені відступити на північ.

Подробіць про бій між військами Сун Чуан-Фана й кантонською армією немає, однак відомо, що боротьба була дуже завзята. Найдалше висунені відділи Сун Чуан-Фана відступили околи 40 миль.

ГАНКОВ, 1. лютого. — Націоналістичний (кантонський) уряд підписав угоду в справі нового договору з Великою Британією так скоро, як британські війська будуть відтягнені з Шангаю. Це офіційно є оповіщення зробив сьогодні Євген Чен, кантонський міністер закордонних справ.

Чен каже, що націоналістичний уряд ніколи не підписав угоди, поки британські війська не будуть відтягнені з Шангаю. Якщо британські воєнні кораблі й війська остануть в місті, всякі переговори будуть застановлені.

АМЕРИКА ЗБУДУЄ ТРИ КРУЖЛЯКИ.

ВАШІНГТОН, 2. лютого. — Двоцять-чотири республіканські сенатори вивралися згід з промовою сенатора Куртиса з Кензасу й голосували за кружляки. З ними голосували 25 демократів.

Всі сенатори з т. зв. повстанчої групи піддержали президента й голосували проти ухвалення фондів на будову кружляків. Разом голосувало проти 19 республіканців, сім демократів і один фермерський робітничий сенатор.

Двадцять-чотири республіканські сенатори вивралися згід з промовою сенатора Куртиса з Кензасу й голосували за кружляки. З ними голосували 25 демократів.

НАСЕЛЕННЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗА.

МОСКВА, 31. січня. — Радянський Союз є найбільшою країною під оглядом території. Остання перепись населення виказує, що Радянський Союз є третьою країною в світі щодо числа населення. Хіна стоїть на першому місці, Індія на другому. Шойно закінчена перепись виказує, що в С.Р.С.Р. є 165 мільонів людей.

За останні 30 років число населення територій, що входять у Радянський Союз, зросло на 30 проц.
Населення царської Росії виросло на 182 мільони, але четверта частина його відпала на ті держави, що повстали по війні й відокремилися від нинішнього Радянського Союзу.
Дуже високі міста й містечка. Москва мала в 1897 році 1,100,000 населення, а те-

АМЕРИКА НАЗНАЧИЛА МІНІСТРА ДО КАНАДИ.

ВАШІНГТОН, 3. лютого. — Вільям Філіпс, теперішній амбасадор до Бельгії й бувший державний підсекретар, зівстав назначений першим міністром Злучених Держав до Канади.

Імя Філіпса пропонує канадському уряду до затвердження.
Назначення Філіпса, який має рангу амбасадора, свідчить про те, що уряд Злучених Держав привязує велику вагу до нового дипломатичного поста в Оттаві.

ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ВОЄННОЇ АКЦІЇ В ХІНІ.

ВЕНКВЕР, Б. К., 2. лютого. — На регулярному мітингу Трейдс енд Лейбор Кавсил Венкверу, Нью Вестмінстер і дистрикту ухвалено вчора ввечерю резолюцію, в якій протестується проти того, щоб канадський уряд брав яку небудь участь у збройній акції в Хіні.

ТЕЛЕГРАФІСТИ ЖАДАЮТЬ ПІДВИШКИ ПЛАТНІ.

Сіпінський відділ юнії залізничних телеграфістів і стаціонарних агентів, що відбувають свої засідання у Вінніпегу, рішив домагатися від компанії 15 проц. підвишки платні.
Минулого тижня подібне домагання зробив сіенарський відділ юнії до канадської національної залізниці.

Телеграфісти домагаються також тих самих умов праці, що існували в 1920 році.

ПОЛЬЩА ХОЧЕ ДІСТАТИ ПОЗИЧКУ В АМЕРИЦІ.

ВАРШАВА, 30-го січня. — Сьогодні відіждуть з Варшави до Злучених Держав комісія польських фінансистів та урядників, щоб добитися там позички для Польщі в сумі 200 мільонів доларів.

Візд комісії викликає велике одушевлення у фінансових кругах. Заступник прем'єра Бартець заявив у сеймі, що позичка полагодижить всі фінансові клопоти Польщі раз на завжди (!).
На чолі фінансової комісії, що відіждуть до Злучених Держав, є Мдінарський, віцепрезидент польського державного банку, та Крижановський, голова комісії, що розглядала звіт американського професора Кемерера.

КОНГРЕСМЕН ЗА НАВ'ЯЗАННЯМ ПЕРЕГОВІВ.

ВАШІНГТОН, 2. лютого. — Демократичний конгресмен Сомерс з Нью Йорку вніс сьогодні в конгресі резолюцію, щоб уряд Злучених Держав розпочав переговори з ривалізуючими фракціями в Хіні в справі закінчення нових договорів.

Резолюція каже, що президент повинен назначити делегацію для розпочаття переговорів з Хіною.
пер має понад 2,000,000; Ленінград мав 1,200,000, а тепер має 1,600,000. Населення Ташкенту зросло за останні сім років на 120 проц.

ЧОРНА РЕАКЦІЯ ГОРОЮ НА КОНВЕНЦІЇ МАЙНЕРСЬКОЇ ЮНІЇ.

Остання конвенція Юнайтед Майн Воркерс оф Америка, що недавно закінчилася в Індіанополіс, була найбільш реакційною в історії тої організації. Крім відкинення резолюцій за визнанням Радянського Союзу й утворенням Партії Праці, про що вже було згадано в нашій газеті, конвенція змінила конституцію юнії в той спосіб, що забороняє комуністам бути членами Юнайтед Майн Воркерс. Ліві елементи звели завязу боротьбу проти поправки до конституції, але були безсилні, щоб недопустити до її ухвалення.

Проти поправки до конституції, що виключає комуністів, голосувало околи 40 делегатів. Всі вони наражені на викінчення з юнії.

В той сам час всесильний президент Ю.М.В. оф А., Джан Л. Луїс, якого так і називають імператором, пильно подбав

про те, щоб йому і його найблищим ад'ютантам підвищити й так дуже високу платню. Проти рішучої опозиції прогресивних делегатів, які були в зникаючій меншості, платню Луїса підвищено з \$8,000 на рік до \$12,000, а платні віцепрезидента юнії і секретаря скарбника підвищено з \$7,000 на рік до \$9,000.

На конвенції панували великий терор. На прогресивного делегата Паверса Гангуда два рази напали наганачі Луїса й були би його тяжко побити, якби не інші прогресивні делегати, що солідно стали в його обороні. До бійки на величій скало між обома сторонами не прийшло лише завдяки поліції, яку покликано до салі. Луїс не хотів зразу визнати Гангуда делегатом, хоч цей останній був вибраний своєю юнією і мав від неї повноважність.

В ПОРТУГАЛІЇ ВИБУХЛО ВІЙСЬКОВЕ ПОВСТАННЯ ПРОТИ УРЯДУ.

ЛІСБОНА, Португалія, 3-го лютого. — В Оporto розпочалася сьогодні революція-проти уряду. Уряд проголосив поцілі Португалії стан облого, подібний до воєнного стану.

Сьогодні в полудне уряд проголосив, що збунтувалися лише частина гарнізону в окрузі Оporto. В урядовому комунікаті сказано, що уряд підприняв кроки до здавлення революції.

З того роблять висновок, що між лояльними й збунтованими військами в Оporto була зведена боротьба.

Останні нецензуровані звідомлення з Португалії говорять, що кілька офіцерів армії пару днів тому вислали ультімат до уряду, домагаючися його ретизнації й замінення іншим урядом військового республікансько-конституційного характеру. Можливо, що нинішня революція була започаткована іншими офіцерами з тою самою метою.

Революціонери в Оporto зловили міністра освіти, який був там на вакаціях. Уряд оповістив, що концентрується військо для розбиття бунтівників. Телеграфічні станції є сьогодні під охороною.

Оporto є другим містом Португалії щодо населення й значення в країні. Воно є столицою округу тої самої назви й дежить 175 миль на північний схід від Лісбони.

КОМІНТЕРН ЗАКЛИКАЄ ПРОЛЕТАРІЯТ ВИСТУПИТИ ПРОТИ ВІЙНИ.

БЕРЛІН, 31. січня. — Комуністичний Інтернаціонал видав маніфест, в якому закликає міжнародний пролетаріят виступити проти нової війни.

В маніфесті сказано, що над Хіною висить меч імперіалізму. Підготовляється нова імперіалістична інтервенція. Злучені Держави піддержують кроваву політику Англії в Хіні, а за те Англія дивиться через пальці на імперіалістичну політику Злучених Держав у центральній Америці.

Далі маніфест говорить, що напад на Хіну є скритим нападом на Радянський Союз.

Перезовози, докові й корабельні робітники не повинні перевозити, ладувати й виладувати тих кораблів, що везуть зброю й амуніцію для імперіалістичної війни.

"Не перевозити ні одного жовіра, ні одного гарматі, ні одного кріса, ні аероплану" закликає маніфест.

Група європейських радикальних інтелігентів видала заяву, в якій каже, що світові грозить нова війна, яка неминучо розпочнеться між Англією та Хіною, якщо робітники в цілому світі не виступлять в час проти цього.

РОБІТНИЧИЙ РАДНИЙ У БРЕНДОНІ.

БРЕНДОН, Ман., 2. лютого. — Підчас міських перевиборів, що відбулися тут вчора, повново вибрано Г. В. Кейтера мейором Брендону великою більшістю голосів.

Вільям Гіл, робітничий кандидат, зівстав вибраний алдерменом. Він дістав більше голосів, ніж два його буржуазні противники дістали разом. Голоси, віддані на кандидату

тів на алдермена, представляються так: Гіл — 1,681, Мекензі — 967, Гвайт — 448.

Кейтер був вибраний мейором в листопаді 1926 року, однак його протизник др. Г. О. МекДайрмид запротестував проти вибору на тій підставі, що вибори були переведені не в порядку. Суддя Беттерт згодився з цим і були зааряджені нові вибори.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на р.і вулиці Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
 UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ЯК КАПІТАЛІСТИЧНІ "МИРОТВОРЦІ" ПРОПОВІДУЮТЬ ВІЙНУ.

Коли в Хіні лунає грім гармат визвольної боротьби, доклада неї і страшно неминучо снуються плями нової світової війни. До Бергін Шангаю, Вейгайве спішає з цілого капіталістичного світа військова кораблі, транспорти з десятками тисяч жовнів. Дипломати говорять про мир військовою мовою.

І не тільки в Хіні чи доклада неї. На Балкані снуються інтриги. Муссоліні закликає вчених хеміків подбати про заострення Італії в достаточній кількості найстрашніми трилітними газами. Англія, посилюючи флоту в хінські води, закладає дома нові військові кораблі, а під боком Хіни будує морську твердиню. Злучені Держави, схиливши за горло американську республіку Нікарагу, розпочали шалену агітацію в пресі про побільшення воєнної повітряної флотії. Балтійські держави знову творять комбінації для "самооборони", хоч ніякий чорт не збирається на них нападати. Польський міністер закордонних справ Залеский будучино заявляє, що "всякий Поляк по жертве власним життям і майном, щоб оборонити захоплені Польщею території й зберіти Польщі вільний вихід до моря".

Останніми часами вже й Ліга Націй перестала говорити про мир. Певно тому, що мова гармат голосніша за пусто-мельські язичи її дипломатів.

ЯК ГОТУЮТЬСЯ "ДЕМОКРАТИЧНІ" ДЕРЖАВИ ДО ВІЙНИ.

Цифри й дані заглушують всякі слова та хвальби про те, що війни не буде, що, буцім то війна 1914 — 1918 років була останньою війною за мир. Цифри й дані говорять, що майбутня війна буде в десяткі разів страшніша своїми руйнівними людське життя й його творчість наслідками.

В 1913 році Англія, Франція, Італія і Злучені Держави разом витрачали на військові потреби 1 мільярд 80 мільйонів доларів. А в 1925 році вони витратили вже 1 мільярд 785 мільйонів доларів, тоб-то на 65 процент більше. Це після так званої "розробної вашингтонської конференції".

Франція в 1913 році мала 546 тисяч жовнів, а в 1925 році 685 тисяч. Злучені Держави відповідно мали 246 тисяч і 408 тисяч жовнів. Польща в 1923 році мала 264 тисяч жовнів, в 1924 році мала 308 тисяч, а в 1925 р. — 325 тисяч.

Одночасно імперіалістичні держави спішно одна наперед другої будують хемічну промисловість для виробу найстрашніших трилітних газів та повітряні флотії. В 1923 році Франція витратила на повітряну флоту 386,373,000 франків, а в 1925 році 820 мільйонів франків. Англія в 1923 році витратила 15 з половиною мільйонів фунтів стерлінгів, а в 1925 році — 19 з половиною мільйонів. Італія в той сам час 120 мільйонів лір 399 мільйонів лір. Злучені Держави 59 мільйонів доларів і 65 мільйонів.

ПРОПАГАТОРИ ВІЙНИ ДІСТАЛИ НОБЕЛІВСЬКУ ПРЕМІЮ.

Все це на війну, на майбутню страшну різню народів. Про це говорять відкрито, до цього заохочують, це пропагують. Найбільші пропагатори цього шаленого зброєння Чемберлейн, Еріан і Штресман дістали нобелівські премії, себ-то премії за "пропагування миру". Чи-ж це не іронія, не глум? Ні, не глум. Це буржуазія нагородила провідників шаленого зброєння народів за те, що вони так уміло під покровом балачки про мир готують нечувану досі різню.

На кого-ж вони так збродять? На працюючу клясу, на Союз Радянських Соціалістичних Республік. Капіталісти не можуть погодитися й ніколи не погодяться з тим, що існує на світі країна, яка самим лише будівництвом нового ладу є великим протикапіталістичним агітатором, є страшним привидом, що його кожний капіталіст бачить встаючи й лягаючи, бачить в обличчі С.Р.С.Р. немиче мemento свого кінця.

Чому-ж не нападуть, не знищать капіталісти цієї робітничо-селянської держави, яка ще й армію свою значно зменшила? Тому, що ця робітничо-селянська держава має своїх приятелів і ревних оборонців у всіх капіталістичних країнах і навіть серед тих, які носить капіталістичну зброю та військові уніформи. Тому капіталісти бояться. Бояться вони також і одні других. І приїде до того, що не дивлячись на це величне зброєння, капіталісти будуть боятися власної сорочки.

ХОДАЧКОВА ШЛЯХТА "ОБУРИЛАСЯ".

Протест українського робітництва й фармерств в Канаді проти насильств польської шляхти над українським населенням на окупованих нею українських землях та відгук того протесту в агайській пресі такі надобре припік ходачкову шляхту, союзницю українських патріотів. Зібралася вона на своему мітингу в сокольні, у Вінніпегу, й запротестувала на протест українських робітників і фармерів. Але як запротестувала? В резолюції й в промовах своїх заявила, що все зло на світі від комуноістів, проминаючи від "twoórow idej komunistycznej Bismarcka i Marxa".

Важко по цьому вислові промовця можна судити, що то за шляхетські розуми зібралася на тому протестаційному вічу в сокольні. Коли-ж годі дивуватися якомусь безграмотному йолупові, що робить Бисмарк творцем комуноістичної ідеї, то все-ж таки треба дивуватися редакторів "Часу", що вміє так. Зрештою, який іхав, такого й здивав.

В резолюції й в промовах ці пані, що на трох одні шта-ни, заявляють, що українські комуноісти в Канаді сіють "нієна-віє міжєду братніми народами, якіми są Polacy i Ukraińcy" і домагаються від уряду Канади, щоб заборонив комуноістам протестувати проти шляхетських катів. А що це протестуван-ня лише комуноісти, то на це шляхетські недоноски мають до-каз, а власне, що з 20,000 українського населення у Вінніпегу на

протестаційному мітингу в Укр. Роб. Домі 2 січня було лише 1,200 присутних.

Цікаво, звідки ці шляхетські союзники українських патріотів дістали таку "точну статистику", що у Вінніпегу є аж 20,000 українського населення? Чи не для того вони роздули так це число, щоб перед ним 1,200 виглядало меншим? Коли так, то кілько-ж то там тих шляхетів протестувало в сокольні, яка змішала всього лише 150 осіб? Шо то був за масовий протест?

По суті річі в сокольні не був ніякий протест і не було ні в промовах, ні в резолюціях ніякого спростовання тих-застра-шаючих фактів насильства польської шляхти над українським населенням в Галичині, які наводилися в нашій резолюції. В соколяній резолюції був лише донос до влади на Українців, як на небезпечних комуноістів в цій країні, була просьба до у-ряду підняти якісь драстичні кроки проти Українців, бо во-ни, мовляв, вносять непорозуміння та ненависть між канадій-ське населення.

Правда, було одно правдиве в тій резолюції, а саме:
 "Wobec tego, że nie jest prawdą, jakoby tylko Ukraińcy w Polsce byli więzieni, do więzienia są wszyscy bez różnicy..."

Так, дійсно. Там пакують в тюрми всіх без різниці. Тільки не панів, але робітників і селян, що хочуть хліба, праці, що боряться за волю. І цего не закриють перед цілим світом ні-які підголоски, ні наймити польської шляхти. Про злочинства польської шляхти, про її переповнені тюрми, про катівні в тих тюрмах знає цілий світ.

Коли шляхетці ці рядки, наспіла вістка з старого краю, що в Луцьку починається новий великий процес над 100 українськими селянами. Інші менші процеси починаються у Варшаві та Лодзі такі над польськими робітниками та на Білоруси над білоруськими селянами. Нема на світі другої країни, що вєславлася-б так масовими процесами та переповненими тюрмами, як шляхетська Польща. І про ті злочинства польської шляхти ми будемо розказувати щому світові, хоч як це не-любчо ходачковій шляхті у Вінніпегу.

ЗАЛІЗНИЧНИКИ ДІСТАЛИ НЕВЕЛИКУ ПІДВИШКУ ПЛАТНІ.

Після довшого періоду очі-кування Брацтво Залізнодоро-жників одержало вкінці "на-городу" від залізничних компаній в Канаді.

Первісне домагання залізно-дорожників було 10—12 центів підвишки на годину для секшинменів і інших робітників. Формани секцій дістають прибли-зно 20 центів підвишки на день.

Нова угода включає ба-гато категорій залізнодоро-жників і входить в силу з днем 16. січня 1927 р. Угоду що під-писали з одного боку залізно-дорожні корпорації, як Сіенар, Сінар, Домініон Атлентик Е-смаат і Найаймо, Фредериктон і Гренд Лейк, Гренд Тронк, Гренд Тронк Пасфік, Кетл Ве-лей, Нью Бронсвик Кол енд Рейлвей, Квебек Централ, Тем-іскамінг енд Нортерн Онте-ріо Рейлвейс, — а з другого боку Брацтво Залізнодорож-ників.

Тепер, товариші залізнодоро-жники, — всі організуйтеся 100 процент на чолі з боевими провідниками!

Як добитись більшої плати.
 Позбудьтесь байдужности, учащайте на локальні мітинги, і коли боретеся, то всі разом в організований спосіб. Оди-нока хвиля, коли пан "ласка-вий" звернути на вас увагу є-та, коли він стане лице в лице із силою з'організованої пра-ці. Ми вєпіємо втримати цю підвижку і добитись ще знач-но більшої, коли ми навчи-мося бути єдиними й солідни-ми. Не зважаймо на те, що юні-є і є всім тим, чим вони повинні бути. Вступаймо всі до них!

Прогресістам під увагу!
 Слушайте й ві, брати, що на-зиваєтє себе прогресістами, скажіть, що ви зробите, щоб здійснити ваші прогресивні ідеї?

Чому в Канаді мусять бути сотки боевників з лівого крила, яких з'усилля не приносять ба-жаних успіхів? Бо ви не хоче-те підтримувати звязків зі всі-ми товаришами радикальніших поглядів в цій Канаді. Як мо-жна зарадити цьому? Пишіть про все те, що ви зараз робите; в цей спосіб ви започатку-єте діло, вартє того, щоб за- нього боротись.

Неорганізованість.
 Хтось міг-би подумати, що такі умовни праці втворюють дух боротьби серед тисячів, але дійсність виявляє, що залізнодорожники ще далекі від 100 процентової організо-ваности. Коли-б вони були ор-ганізовані, то контракт про за-робітну плату ч. 7., додаток "А", який доручено ім тепер, містив-би в собі далеко кращі умовни; а в теперішньому сві-тому виді він є дуже слабою відповіддю на первісні оправ-дані домагання, для яких час-недавно назрів.

Тому кожний, хто-б він не був, повинен зарівати до ор-ганізації, яка показала-б нам кращі перспективи.
 Ця підвишка виносить 2 до 3

Робкор "Воркера".

ФЕРДИНАНД.

Жив колись на світі принц. Він був щасливий тому, що був молодий. Він був також краси-вий, багатий і славний. Він був сином короля, що вступив на трон в ороді величности. Йо-го мати, королева, постанови-ла працювати на літературнім полі, вона несподівано вєслави-лася своєю геніальністю. Така прийняти була думка, осаєні-ної публіки і панів критиків, великих знавців тонких річей.

Молодий принц став літера-том, він вважав за кращє лю-бовні віткі. Це більш відпові-

А принцеві подобалося тіль-ки кохання. Справді бувають різні форми кохання. А наш принц мав у цій справі свої о-собливости. Пому подобалося принадувати своєму усмішкою дівчат і молодих жінок; а потім клдати їх. Він клявся, що він вічно кохатимє всі ці бідні створіння, що не мали нічого на світі крім свіжого тіла й ду-ші. Він полював на жінок, як інші полюють на птахів і був надзвичайним астрономом.

Його мало цікавили при-дворні дами й великовєтські жінки. Він звертав свою увагу на красунь з народу і шукав їх по робітничих кварталах Лу-карешту, цілком інкогніто, як Гарун-аль-Рашид із "Тисячі й одної ночі".

Так він зламав чимало сер-дєць, що потім в'янули. Інколи вєльможі, особливо особи із королівської родини; робили це отверто, для всіх наочю. Тепер вони ховаються — про-клята демократія.

В передмісті столиці жила красива молода жінка. Вона вєподобалася принцеві і на ру-нах попередніх ідилій розцвів новий роман, що на цей раз трєвав трохи довше.

Чоловік, робітник на різни-ці, почав дещо підозривати, а потім зєстував їх обох. Треба, сказати, що принц не вважав за потрібне вживати особливих заходів перестороги, ніколи не забуваючи про своє звання.

Стиснувши кулаки, чоловік кинувся на жінку. Стиснувши кулаки, він кинувся на принца. Тому пришлося би круто, а-

ле... виручила дбайливість по-ліції за високопоставлену осо-бу. Вона ніколи не залишала його королівську величність самого. Аде не можна перед-бачити, що може статися під-час його тулюнок і два креме-зних цербера невідлучно ходи-ли за ним. Завжди напоготові, вони стояли на варті на кілька кроків від принца, охороняючи його спокій.

Почувши крик, один з них плєчима виважив дєвері і оби-два агенти вдералися до кімна-ти. Не минуло й хвилини, як злочинець-чоловік лежав у кут-ку звязаний, стогучи від о-брази та болю. А принц, що хутко забув попередне хвильо-вання, трохи блідий, запалив цигарку і засмєявся супротив-никові в лице. Його забавля-ли крики чоловіка.

Але хутко це йому набридло. Звязаний робітник, арозумів-ши з ким він має справу, зов-сім не добрав слів. З його за-піненого рота виривалися сло-ва, не зовсім похвальні для ди-вастії.

Принц вирвав цигарку з ро-та і приклав її горючий кінець до носа звязаного чоловіка. Він робив це спокійно й по-вільно, а обидва агенти міцно держали жертву, що корчилася й вила з болю й мук.

Потім він спокійно вернувся до свого палацу.

Звали цього молодого прин-ца Фердинандом. Він і тепер так само звєтється. Але тепер він уже не молодий і не принц. Те-пер він порядковє Румунією.

Амрі Барбюс.

КУТОК РАДЯНСЬКОГО БУДІВНИЦТВА.

Сміляне цікавляться радієм, я-ке є вже не в одній хаті.

Піскова цукроварня дає у цьому році державі сім з по-ловіною тисяч тон цукру, пе-реробляючи, як ніколи ще, до 700 тон буряків за добу...

Рафінарня, як ніколи, жєне по 170 тон на добу рафінаду; цю рафінарня дає до 32,800 тон, утримуючи шість місяців до 2,000 робітників.

58 проц. дітей охоплені шко-лами, сім семирічюк та одна чо-тирохлітка — до 3,000 школя-рів у самому місті вчиться.

Технікум готує пролетар-ських студентів на червоних спец-хеміків та механіків. При технікумі є профшкола.

Маємо кооперативну школу. Незабаром відкривється вєр-ний робфак, де робітники в за-смальцованих блязах "гритзи-мутуть гравіт науки". Хіба це не досягнення?

Районна школа ФЗУ при Смілцукроварнях на сто осіб — хіба не виконує нову квалифі-кацію? Два величєзні робіт-ничі кооперативи з багата-ма філіями об'єднуються в од-ну міцну торговельну одини-цю, щоб спільними силами придішити приватників...

Прокинулися творчі сили на культурному фронті: три кіно-театри, чотири робітничі кло-уби з багатима гуртками, дві ха-ти-читальні на околицях міста.

Чи це-ж не зріст Смілі? "Горить Сміла, Смілянщина" — полум'ям Жовтня...

Це вже не будуть колючки, але те, що я вичитав в інших газетах та мої коментарі, чи за-мітки.

В греко-православній газеті вичитав я таке:

"Українське Товариство Просвіти принадує комєдою "Нечиста Са-ня", отож проситьє всіх чесних У-країнців прийти побачити".

І чому так кортить всіх по-божних дивитися на нечисту силу?

В тій-же газеті й тому-ж са-мому дописові читаю:

"Дависа здурити навіть чесні та порядні фармери — зійшлися на фрї денц і фрї лонч, бо... думали, що бу-де самогонка..."

Чому то так всі "чесні й по-рядні" ласі на фрї денц, на фрї лонч та на фрї самогонку?

Яксь дійсно греко-право-славна чесність та порядність.

В тій-же самій газеті, тільки в іншому дописові, читаю та-ку псотникову "хвильозофію":

"Такой примір дає комуноістич-на газетка в Вінніпегу, на котру співать що року гроші задуменією кому-ністичними агентами робітників".

Еге-ж, так таки й написано: "задуменіє... робітників" си-плять гроші.

А минулого року та сама гре-ко-православна-газетка писала, що "комуноістична газетка ви-даєтєся за москєвські рублі".

А цего року пише, що за гро-ші "задуменіє робітників".

Ми, наприклад, ніколи не о-смілялися-б сказати, що всі чи-тачі хоч-би тої греко-право-славної газети є задуменіє. Бо коли-б вони були задумена-ні, то не лишали-б її і не ста-вали-б читачами "комуноістич-ної газетки". Коли-б вони були задуменіє, то редактор тої греко-православної газети не лишав-би редакторства по три рази на тиждень через те, що чеки редакції... пішки верта-ють з банку до дому...

Псотник з Торонта повідма-є Куркулєнц через "Укр. Голос", що в Торонто всі тан-цюристи Авраменка були пар-тачани, лише один Грекул був добрий.

Приймаємо до відома.

Між патріотами:
 — Скажіть, кудюю найбільше прийти до дому божевільні?
 — Підїть сїдлами Володими-ра Бачинського... через союз з польською шляхтою...

З промови Авраменка на "балеті" в Інституті Просвіти:
 "Ви бачили, як пиятілїтня дитина гуляла перед вами у-країнський танєць маленькими ніжками..."

Бачили та не всі, бо не було кому дивитися і кажуть, що не було на шо. А шо в пиятілїтній дитині маленькі ніжки, це всі знають і без "балета".

Кажє Авраменко, що як нав-чить всіх в Канаді танцювати маленькими й величєзними ніжками й ногами українських танців, то "тоді встане Собор-на Самостїйна Україна".

Ой, Петлюро, Петлюро, не знав ти чим збудувати собору-ну та самостїйну. Треба було тоби перед Лойд Джорджем врізати "годач колом"; перед Клемансом — "дрїбушечки"; перед Муссолїні — аркана (з мотузком на шії); перед Лі-гою Націй піти в присядку з викляданним ніг на всі боки; пе-ред Пілсудським краковяка (бо тої тільки один танєць знає); перед Дєнікієм козака — і мав би був собору.

Куркулєнко.
 Товариші! Відновляйте пе-редплату на "Українські Робіт-ничі Вісті"!

УКР. ЕМІГРАНТСЬКА ЛІТЕРАТУРА.

(З доповіді т. В. Корняка в Будинку Освіти в Харкові.)

Українська емігрантська література повстала з однакових причин як і російська — письменники емігрували разом з військом. Звичайно тут є різниця: українські письменники опинилися не в зовсім чужій країні, як це сталося з російськими письменниками, а в більшості отаборились в Галичині — цьому Півдні української літератури.

Ще за царату Галичина впливала на українську літературу. Там ми мали письменників, що вирости цілком на західній культурі, відома письменниця О. Кобилянська з дитинства не знала нішої мови, крім німецької, була вихована на філософії Ніцше. Це була представниця модернізму, індивідуалізму, мала в свій час великий вплив на галицьку інтелігенцію, а також на нашу літературу.

Тепер ми маємо відворотний процес — центр тягнеться переїздов до Радянської України і вона є об'єктом уваги галицької інтелігенції. Про це свідчить останній з'їзд УНДО.

Багато цієї літератури був відновлений журнал “Літературно-Науковий Вісник”. Відколишнього “Л.Н.В.”, на чолі якого колись стояв Іван Франко, не лишилось нічого і навіть фундатор його, С. Грушевський, в пресі заявив, що з відновленням журналу він не має нічого спільного. Тут отаборився ідеолог українського фашизму, агент германського Бюро преси, “білуської” публіцистики Д. Донцов.

Мемуарна література описує всілякі звичаї бувих отаманів — звичайно всі вони дуже хорообрі, сміливо дивляться смерті ввічі, отверто говорять “більшовикам “правду” і цілком протиласне ми маємо в оповіданні “Комуніст” (надіслане до журналу з “совітської” України). Герой його комуніст (звичайно Сарей) є страхоподобом і подвійним зрадником, бо протягом оповідання зраджує свою націю і свої переконання.

Емігрантська лірика міститься в військовому органі “Тризуб”. Мотиви по більшості погрозливі. “Ти прийди до мене на могилу”, “Де ти сила молодого”, — всюди туга, порожнеча та густі тумани... І тільки привидом страшним маячить якоюсь поетові “Стоюча червона сова”. Галицький поет Богдан Лепкий оспівує розчарування польським чоботом Галичину. — Хлоп'я моляться Божою, дідуся питає: “Чого ти, дуренька дитино, молишся до нього?” — Тут мого татка побили українці... Символ — новий український хрест — вишальницька.

В “Л.Н.В.” за листопад маємо нові мотиви в поезії — мотиви воєнного фашизму. Так один поет закінчує свій вірш таким побажанням: “Щоб сходило сонце в вінку із шрапнелів”. — Загалом настрої емігрантської і разом галицької літератури (за винятком молоді) характерно-упадницькі.

СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ПРО ОДНУ ЗАНЕДБАНУ НАМИ СПРАВУ.

Якийсь час після “верстероги” в газетах насип до нашої редакції дописи з Форт Вільям про протиробітничі гаслота Авраменка. Ми допису не помістили. Потім у Форт Вільям пішов Авраменко наперекір робітничій організації, бо зразу проголосив був свій виступ з танцюристами на четвер, а відділ ТУРФДім мав на суботу представлення, то потім він пішов наперекір віддавати і змінив свій виступ на суботу. Через це деякі танцюристи, члени відділу ТУРФДім, не пішли танцювати, бо мали роль в представленні. Публіка також дуже розумно осудила цю поведінку Авраменка і пішла на представлення до відділу ТУРФДім, а Авраменка “бале” танцював при майже порожньому залі. І про це писали нам дописувачі й ми не хотіли містити цього в газеті.

Нарешті приїздить Авраменко до Кенора. Онт., закладає курс, і безогляду промову про свою визвольницькість, про те, що він вчить всіх без різниці політичного чи релігійного переконання. Пішло двох робітників записатися, а Авраменко до них — ви більшовики, ас не буду вчити. Не бунд, то й не треба, але пощо ж бути дольчником, перед людьми давати, що безпартійний і безрадянський, а на ділі співати що іншого. Були перші дописи, що ми його помістили про Авраменка.

А тепер ми вертаємо до Авраменкового “мистецтва” в Кенорі. Онт., до його виступу в танцюшному галицькому театрі. Було це не мистецтво, а карикатура на народні танки. Ми зовсім не хочемо цим сказати, що Авраменко не зміг танцювати, але або танцюристи його були нездалі, або не навчені.

Кілька тижнів пізніше відділ ТУРФДім в Кенорі святкував відкриття нового Укр. Роб. Дому. Він спроводив на це свято Дівою Мандаліною Оркестру з Вінніпегу. При цій нагоді пішли кенорські товариші, щоб мандалінова оркестра дала один концерт в тому самому англійському театрі та виправда перед кенорською публікою те погане враження про українську народну творчість, яку зробив на неї своїм “бале” Авраменко. Пішли товариші до менеджера театру, а він, почувши, що до України й в слухати не хотів. Заявив, що дорожнє репутацию свого театру і більше такого “бале” на своїй сцені не хоче. Прийшлося товаришам принести властелі всі рецензії в англійських газетах про концерт нашої оркестри на заході Канади минулого літа в ньому перетанцював їх, згодом вивіренувати театр.

Кому почили наші мандалінистки, прибувши до Кенора, як пописав Авраменка “бале” в Кенорі перед англійською публікою та як залиши в ньому враження про Українців і їх творчість, то такі на перше занепокоїся: болячи, що ніхто не приїде на їх концерт. Але як-же було їх здивовано, коли, хоч концерт мав початися в годині 8.30 вечером, зала була вже заповнена по берези й театр замкнено в 8-й годині, а поперх 300 людей вернуло домі з браку місця. (Сама мав 739 кресел, але сам властелі театру сказав, що в саль бою 800 присутних, так вона була переповнена.)

Нема потреби тут розписуватися, як приминала публіка кожному точку програми мандалінистки. Олдескі місця переходили просто в овацію, і то однокорю впадала публіка як клясици творці, так і українські народні пісні, дуети, солоні співи та танки. А танцювали наші діваці ці самі танки, що вчить Авраменко, хоч вчив їх Т. Грекул, тільки-ж як танцювали! Досяг того, що хоч на підкату сам властелі театру відносив дещо з упевненістю, то після концерту він і степляк-менеджер похили до Укр. Роб. Дому, там разом з товаришима в манділіністками вечерали, по вечері забавлялися й дякували за концерт. Хоч концерт був в неділю й за добровільними датами, то проте в півтора рази більше люди склали за цей концерт добровільних жертв, чим Авраменко зібрав за тикетамі.

Так наші мандаліністки направили серед кенорської публіки те погане враження про українське мистецтво, про українську народну творчість, яке на неї зробив Авраменко своїм “бале”.

Та на тім Кенора ще не закінчена. Коли Авраменко почув, що в суботу, 29 січня, відбувається в Кенорі відкриття Укр. Роб. Дому, на який приїде з Вінніпегу Дівою Мандалінова Оркестра, він наспіх і собі чваляє на той самий вечер до Кенора й проголошує “бале” в Народ. Домі. Лум мав він і своїми робітниками, що в той спосіб збере українське населення Кенора на свої танки і не пустить його на відкриття Укр. Роб. Дому. І почав він свій “бале” вчасніше, чим почав концерт в Укр. Роб. Домі. І знову такі вившю, як Заблоцький на мій. Сала Укр. Роб. Дому була заповнена по берези, люди стояли навіть на дворі під дверима. Робітничим сказали того вечера на Укр. Роб. Дім близько 700 долларів, концерт затягнувся до 12-ої години ночі, а потім до 2-ої години відбулася товариська вечеря й забави.

Ще кілька слів про вінніпегський виступ Авраменка в Просвіті. Коли

появився в Вінніпегу офіш Авраменка, що він привозить із собою до Вінніпегу “вибраних учнів зі всіх місцевостей, де він досі мав школи танку”, то ніхто з Укр. Роб. Дому нікого собі з цього не робив. Хоч на той час відбувався в Укр. Роб. Домі з'їзд наших організації і що хоч на той самий вечер мав відбутися в Укр. Роб. Домі вечер українських народних танків із школи Т. Грекула, то ніхто з Укр. Роб. Дому не виступав проти Авраменка! Як, вези кого хочеш, Вінніпег великий, польські шлахтиці з Сокольні, союзники Авраменкових покровителів, кажуть, що у Вінніпегу є 20.000 українських мешканців, отже можна наповнити не лише два таких будинки, як Укр. Роб. Дім та Інститут Просвіти, але й 20 таких будинків. Тож гуляв Авраменко, і нігочітські робітники не вини, що Інститут Просвіти світсь порожними крісами перед Авраменковим “бале”ом, а від Укр. Роб. Дому сотки людей вернуло до дому з браку місця.

Чому-ж панове патріоти сердяться? Коли в листопад минулої осені приїжджав до Вінніпегу хор Кошиць й давав концерти в англійському театрі, у нас була тоді листопадова кампанія на пресу. Драматург поставив “Гайдамаки”. Патріоти тишилися, що на представленні в Укр. Роб. Домі не буде людей, бо “всі підуть на концерт Кошиць”. Коли-ж в Укр. Роб. Домі на той вечер не хваляло тикетів, а в Кошиць не була заповнена зала, тоді патріоти почали в'їзати на більшовицькі, що вони навмисне грали на той вечер представлення, щоб перешкодити Кошиць.

Позвольте-ж, панове: але-ж більшовики мають право сказати те саме на адресу наших Кошиць та Авраменка. Чому Кошиць приїздив на той день, коли в більшовицькій була пресова кампанія? Чому Авраменко приїхав із своїм горе-“бале”ом на той день, коли в більшовицькій була пресова кампанія? Не хочете, панове, числитися з більшовиками? Дуже добре, то не нарікайте-ж.

Чи може ви, патріотичні спотники, думаете, що Авраменка та Кошиць взяли монополію на народне мистецтво, що не вільно нікому танцювати народних танків, крім Авраменка та Кошиць? Авраменко сам створив ці народні танки? Ні, Авраменко так само вчили інші, як тепер він вчить. І ті, що його вчили, не протестують проти того, що тепер він вчить.

Уявіть собі, що вчитель учить дитину читати й писати, але коли та дитина виросте, то не міє бути вчителем, бо той, що її вчив, буде сердицею. Людина, що так сказав, не звала-б божественною. А Авраменко звала-б божественною. А Авраменко звала-б божественною. А Авраменко звала-б божественною. А Авраменко звала-б божественною.

За Комітет: А. Вільгош, О. Вайцендер, І. Сагайдак.

Р.С. Просимо подати до відома, що наш ладж думає зробити в цей справі.

З ДІЯЛЬНОСТІ МІСТЕЦЬКИХ ГУРТКІВ.

Транскана, Манч.

В суботу, 15 січня відбувся вечір українських народних танків, на який виступали всі учні зі школи Т. Грекула, як також кілька товаришів з Вінніпегу.

Цього вечера прибуло поважне число робітників і робітниць, які були дуже зацікавлені кожним виступом виконавців, бо до цього часу мало хто ми бачив такі гарні танки.

Курси мистецтва та курсанти будуть виступати на кожній концерті в У.Р.Д. А ті робітники і робітнички, котрі ще не мали спроможності побачити так чудових українських народних танків, як і ті, що вже бачили їх хотіли-б побачити, мають тепер нагоду прийти до У.Р.Д. коли відбуваються концерти, і побачити. Тож приходіть, товариші й робітнички, ми будемо вам раді!

В суботу, 22 січня дрампінгурток відіграв четвертий раз з ряду представлення “Ой, не ходи Грицю та на вечерніці”, котре випало вдоволюючо. Тільки поміткою було самого режисера, що він переперемишав всіх аматорів в ролях і тим самим представлення принесло ті самі трудності, як нове, бо кожний аматор мусів вичувати свою роль на нове.

Буде-б бажаним, щоби це більше не повторювалося, коли нема потреби. Бо в таких разі аматор, знаючи свою роль в представленні, котре вже гралось три рази, тратить час над дурною ролю, який він міг-би зужити на відучення другого представлення або на читання корисної книжки.

Третя річниця смерті т. Леніна.

В неділю 23 січня 1927 р. відсвятковано в нас третю річницю смерті пролетарського вождя, Н. Леніна концерт м'їтінгом, яким проводив т. Ф. Генсдор.

В святкуванні взяли участь всі організації, які гуртуються при У.Р.Д. як також багато прихильників наших, котрі не є в нашій організації.

На першій мисці голова пояснив присутнім значіння свята, після чого Дівою Мандаліною Оркестра відіграла “Жалібний марш”. Відтак відбу-

ВІННІПЕГСЬКІ РОБІТНИКИ НА ДОПОМОГУ БУДОВІ У.Р.Д. В ТОРОНТО.

В середу, 2. лютого, відбулася в Укр. Роб. Домі збори членів всіх зарядів українських робітничих організації, що гуртуються при Укр.Роб. Домі в Вінніпегу. На цих зборах обговорено справу переведення кампанії в місяці від 15. лютого до 15. березня на допомогу будові У.Р.Д. в Торонто.

По довшім обговоренню рішено, що кампанія має відбуватися по тій лінії, як її ухвалив Восьмий З'їзд ТУРФДім. Рішено в згаданому місяці відіграти троє представлень й дати чотири концерти, як також роздати листи членам і членкиням організації за збіркою добровільних жертв.

Для керування цією кампанією вибрано три підкомітети, а саме: театральний з 5-ох членів; концертний з 5-ох членів; і підкомітеті керування збіркою жертв з 5-ох членів. Всі три ці підкомітети творитимуть комітет для переведення кампанії. Вінніпегські українські організації робітники постановили докласти всіх старан, щоб кампанія випала найкраще, щоб допомогти своїм товаришам в Торонто збудувати У.Р.Д.

Подаючи це рішення до відома всім українським організованим робітникам і фермерам та всім читачам нашої преси в Канаді, комітет зиває всіх поспішити з допомогою будові Укр. Роб. Дому в Торонто. Хай цей місяць буде дійсно ударною кампанією! Хай всі наші організації забудуть в цім місяці всі свої місцеві турботи, а думають і працюють лише для того, щоб збудувати Укр. Роб. Дім в Торонто!

До праці, товариші й товаришкі! Збудуймо до весни в Торонто Український Робітничий Дім!

Комітет.

вала промова т. Л. Дубаса, котрий згадав коротко про життя і смерть Н. Леніна, як також Карла Лібкнехта і Розі Люксембург, котрим належить найбільша пошана від працюючої класи.

Після промови товаришки відділа Жіночої Секції і Секції Молоді виступили з найгарнішими революційними деклямаціями, а Д.М.О. перепітала їх відповідними піснями.

Далше слідували промови двох товаришів: М. Касівчука і М. Смігд. Перший з них говорив про визиск капіталістів над робітниками і потребу організації між робітничою класою. Другий бесідував мав промову в роді реферату, котрий перешлює історію життя покійного Н. Леніна, від наймолодших літ аж до самої смерті.

На закінчення Д.М.О. відіграла “Дітогий Інтернаціонал”.

Робкор.

ПРО НАШИХ СИМПАТИКІВ.

Гемільтон, Онт.

Є в нас кілька таких товаришів, котрі були колись членами наших організації, а тепер стоять собі на боці, цето-то — як вони кажуть — вони є симпатиками робітничих організації. Не від річи буде, коли я до справу пошуру на сторінках “У.Р.В.”

А ті, до кого це відноситься, хай сами докажуть, що вони є “правильні”, як рівно-ж хай це зробить без жадних викрутків.

Звісним і нещербитим фактом є, що робітничі організації є для робітників часом найбільшим.

Коли ми вступаємо до робітничої організації і працюємо ширю для її розвитку, — то це доказ, що ви розумієте організацію та її велике значіння і завдання.

Та не так воно є з тими товаришами, котрі були через кілька років членами робітничої організації і будь-що-будь працювали для неї, а тепер так переконалися, що ліпше бути симпатиком як членом. Отже ви правильні? Я скажу, що ні!

Коли ми вступаємо до організації, то тим самим прирікали працювати для неї до того часу, як вся робітничка класка буде визволена з капіталістичних

кайданів і ми чисили на вас, ми вірили, що ви не лишите нас на відороти. Всім нам дано мієти ставати молоді, щоб лупати тверду скалу темноти і тим самим промочувати шлях до золотого сонця праці. Але ви побачили, що багато праці треба ще доложити, заким розібьетеся до тверду скалу; тому покидали ви ставати молоді і сказали, що ліпше бути “симпатиками”, чим брати на себе тяжке завдання роторозчирити цю скалу.

Ви не дивилися на те, що чим більше людей будуватимуть молотами об цю тверду скалу — тим скорше її розібьетеся і тим скорше проробить шлях яєному сонцю, котре засвітить нам всім. Бо те сонце тепер ще світить не нам, а можним світа цього. Коли ви кажете, що бути симпатиком те саме, що бути членом, то в такім разі що вас обов'язує боротися за кращий лад того, коли ви кинули з рук своєї зброю та всія інструменти до цієї боротьби?

На це ви кажете, що ви “свідомі” в той час, коли ви настільки не освідомилися, що робітничі без організації не можуть жити так, як риба без води.

РІЖНІ ВІСТІ

ВИСТАВА КОМІНТЕРНУ.

Відкрилася вистава Комінтерну. Останнього часу виставу доповнено цілим рядом багаточисних експонатів, що дає можливість поширити її. Між інших, тов. Андре Марті прислав свій архів з фотографіями учасників повстання 1919 року в французькій флотії, на Чорному морі.

Поміж цими фотографіями є знімок російського товариша, що держав зв'язок між не легальним комітетом партії й повстанцями в Одесі. Не зважаючи на його чимало ролі в повстанні і досі не пощастило встановити, хто він сам.

На виставу прислано матеріали, присвячені англійському страйкові: газети, що їх випускали страйкері, знімки, що відбивають різні часи боротьби. Дуже цікаві знімки страйколомів. Завдяки знімкам глядачі бачуть, що ось, наприклад, машиніст на паровозі — граф Лічфелд, а цей шофер — віконт Веймут, син маркиза Баса. На одному знімку цікава картина, як лорди й графи страйколомів, напрацювавшись, збираються відпочивати.

З Австрії на виставу надіслано ротатора, що на ньому під час війни в Австрії негально друкували — Цімервальдський маніфест.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ УКРАЇНЦІВ В РУМУНІИ.

Румуни продовжують винищувати все живе українське на Буковині. Останніми часами по Буковині переведено масові арешти Українців серед видатніших діячів селян та робітників. Працюючих Буковини та Бесарабії арештовують за звичайне читання робітничих часописів, за приналежність до політичних партій та профспілок.

Над арештованими творяться різні звірства по тюрмах, а доходить також і до розстрілів при “утечі”, як то було з т. Ткаченком і іншими.

20. грудня 1926 року румунська сігуранца зробила нальот на Робітничий Дім в Чернівцях, перевела трус і арештувала майже весь ЦК укр. с.д. партії. Арештовано: редактор “Боротьби” І. Стасюка, Руснака В., Галицького С. — це інтелектуальні робітники партії і її часопису. Арештовано також кілька жінок і селян, що

заходили до Робітничого Дому. Деяких з арештованих дуже побило.

Численні трусі й арешти перешедено на північній Буковині в повіті Заставна.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ІНСТИТУТ ІСТОРІИ УКРАЇНИ.

Українка затвердила проект на перетворення науководослідчої катедри історії України при Академії Наук в науководослідчий Інститут, що ним керуватиме акад. Грушевський.

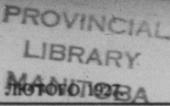
ВІДПОВІДЬ КУКА СОЦІАЛ-ЗРАДНИКАМ.

Орган англійської компартії “Воркерс Віклі” вмістив статтю Кука під заголовком: “Моя відповідь союзникам підприємців”. В цій статі Кук зазначає, що вже протягом кількох років на нього гостро нападають і критикують на сторінках капіталістичних газет і журналів. Відзначаючи, що останніми часами чимало лідерів Англійської Партії Праці, між ними МекДоналд, Сноуден та інші обвинувачували його за те, що він не вміє працювати і неправильно керує робітничими масами, Кук пропонує своїм критикам подати конкретні пропозиції.

“Річ у тім, — пише Кук, — що МекДоналд, Сноуден і Ко, хотіли, щоб майнері погодилися на зниження заробітної плати, але не мали сміливості отверто заявити, які саме розміри зниження вони вважають за справедливі”.

Наприкінці Кук пропонує “робітничим лідерам, що їм не доводиться жити на ту плату, що на неї живе майнер або в будинковій майнери”, піти до вугільних районів і впевнитися, які злидині терплять майнери. Тоді ці лідери, — каже Кук, — зрозуміють, що справа не в тих, чи інших особах, — кермовниках робітничого масою. Ми знаємо, що за жахливий стан майнерів відповідає капіталістична система, та проклята система, що її нині підтримують МекДоналд та Сноуден.

Товариші! Відновляйте перешлудату на “Українські Робітничі Вісті”!

КУТОК РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА.

НОВИЙ ВІДДІЛ Р.З.Т. Кемекс, Саск.

З нагоди об'їзду т. В. Босовича в Саскечевані засновано в Кемекс відділ Робітничого Запomoгoвoгo Товариства.

На масовому віні т. Босович говорив про значення Товариства Українських Робітничо-Фармерських Дім, а потім зокрема про кожну гадуз П, і широко та ясно розповів про потребу заснування їх, а наприкінці ще ширше говорив про Р.З.Т. що ця організація є однією в Канаді, яка забезпечує робітників на випадок слабкості або каліцтва, до якої всі робітники обов'язково повинні належати. В слухачів було зацікавлення до цієї справи. І помімо того, що в селі було так звано, що не всі могли доїхати до кінця промови, на заклик т. Босовича сформовано відділ Р.З.Т., який вже отримав Головного Заряду Р.З.Т. Добре було, що робітники самі скрізь знаходили такі відділи, не чекаючи, поки хтось їм приїде організувати їх.

Член Р.З.Т.

Сейнт Боніфейс, Ман.

Дня 30 січня ц. р. в год. 2.30 по полудні відбувся тут масовий мітинг Р.З.Т., на якому промовляв організатор т. Іван Клібановський. Пояснюючи присутнім цілі і завдання робітничого запomoгoвoгo товариства, тов. промовив, визнавши всі вони вступили в ряди організованих робітників і щоб в цей спосіб забезпечити себе і своїх рідних на випадок слабкості, каліцтва або смерті. На цей його заклик відгукнулося 10 нових членів. Рішуче збирало \$4.02 добровільних жертв на покриття коштів подорожі організатора.

Іменем нашого молодого відділу Р.З.Т. складаю т. І. Клібановському щире подяку за його труд, а робітників зі Ст. Боніфейс закликаю, щоб єдналися в одну робітничу семью.

Член Р.З.Т.

РІЧНІ ЗВІТИ Р.З.Т.

Содборн, Онт.

В неділю, 9 січня відбувся у нас річний збори відділу Р.З.Т. в присутності 14 членів. На річних зборах висловилося 5 нових членів. Описав старий заряд задає звіт за цілий рік своєї роботи. Звіт прийнято членством одностайно.

Після звіту в нашій відділі було 26 членів, з чого 6 взяли переступні картки в річці місцевості. Сьогодні маємо в відділі Р.З.Т. ще 20 членів, не включаючи в це число п'ятьох нових, що недавно висловилися на річних зборах.

Що до роботи в цій організації, то старі члени старалися якомога більше придати нових членів. Іншої роботи не робилося з тієї причини, що члени Р.З.Т. і ТУРФДм одні і ті самі і працювали в користь У.Р.Д. в Содборні.

Думаємо, що на цей рік піде праця в нашому відділі Р.З.Т. краще, як минулого року.

Загальний прихід за минулий рік з місцевих вкладок, вступних вкладок і статутів як також з оподаткування на приют \$244.00. Всі гроші засладо до Головного Заряду в Вінніпегу.

До нового заряду на 1927 рік зістали вибрані: С. Куташ, голова; Д. М. Сабодин, фін. секр.; О. Маліш, рек. секр.; І. Безкровний, А. П. Шерстобіт в І. Савчук, контролер; В. Соколик і І. Савчук, опікуни хорів.

Д. М. С.

Летбридж, Алта.

Річні збори відділу Р.З.Т. в Летбриджі відбулися 9 січня 1927 р. в У. Р.Д. Головою зборів був т. Токарук, який в короткій промові пояснив цілі зборів і визнавши присутність цього відділу поперіть П'ятого приступило до спонукання членів. Принято 2 нових членів. Таким чином наш відділ Р.З.Т. числить з початком січня 1927 р. 88 членів. Далше слідував звіт діяльності відділу Р.З.Т. за 1926 рік, на основі якого відділ відбув 12 ділових зборів, 4 засідань заряду, 2 масові мітинги і здобув 37 нових членів. Звіт секретаря скарибника за 1926 р. представляється так:

Загальний прихід було ... \$1,922.17
Загальних розходів ... 1,900.22
Чистий біланс ... \$ 21.95
Перенесено з 1925 р. ... 11.48

Остає в касі на 1927 р. \$ 33.43

Так само відділ Р.З.Т. допомагає нашій дорожній пресі. Разом з товариствами з відділу ТУРФДм устроєно було 2 заводи в один місяць в користь преси. Хорів в нашій відділі Р.З.Т. в Летбриджі було 16 членів, які дістають допомогу з головної каси на загальну суму \$583.25.

Звіт старого заряду прийнято з одностайним висловлено йому щире привітання за його щире працю.

До нового заряду на 1927 рік увійшли слідуючі товариші і товаришки: Андрій Коляско, голова; Т. Токарук, заст. голова; А. Богучицький, секретар

скарбник; О. Паламарчук, заступник секретаря; І. Бойда, рек. секр.; Н. Коласка, заст. рек. секр. Опікуни хорів для Летбриджа: т. М. Пашківський, І. Токарук, Д. Рубулак, т. В. Сопко, Н. Понич і В. Бойда; для Гардника: т. Ф. Левіцька, Василія Боделовська, Н. Дастівка, Д. Боделовський, В. Топорівський, Рокор — т. В. Сопко, а його помічник — т. О. Ярославський. До контрольної комісії увійшли: т. В. Левіцький, С. Паламарчук і Н. Пашківський.

На кінець передано повноважність заступати відділу Р.З.Т. на конвенції т. Ю. Рогожаві, делегатові відділу ТУРФДм і на тім зборі закрито.

Т. Токарук, І. Бойда, голова зборів, секретар.

Порт Артур, Онт.

Дня 26 грудня 1926 р. відбулися у нас річні збори відділу Р.З.Т., котрі перепроводжував т. П. Петелько.

Після звіту заряду можна признати, що відділ наш зробив досить гарний успіх протягом 10 місяців, тобто від заснування нашого відділу, до якого спершу вписалося було поверх 20 членів, а нині наш відділ числить 58 членів. Відділ відбув 9 місячних і 2 спеціальних зборів, 14 засідань заряду, 2 спеціальних засідань і 2 масові віні; на однім з них говорив т. Босович.

Загальний прихід за той час представляється так:

З місцевих вкладок ... \$405.25
Зі вступних вкладок і н. ... 74.40
Разом ... \$479.65
Розходу було ... \$435.74

Остає в касі на 1927 р. ... \$ 43.91
За 10 місяців було в нас 4 хорів, які отримали запомоги на суму \$95.00.

До нового заряду на 1927 р. зістали вибрані: П. Скоропад, голова; Я. Ярій, заст. голови; І. Мухомела, секр. скарбника; В. Гаврилюк, рек. секр.; В. Анноков, його заступник; до контрольної комісії: І. Миронук, А. Лос, В. Мачушак. Опікунами хорів вибрано т. В. Залеського, П. Матічука і товариш Ф. Журу і К. Сякар, а робітником відділу Р.З.Т. Г. Горбового.

Про вибори заряду передискутовано програму річної конвенції в цьому закрито зборі.

П. Петелько, П. Скоропад, голова зборів, секретар.

ПОДЯКИ ГОЛОВНОМУ ЗАРЯДОВІ Р.З.Т.

Ст. Боніфейс, Ман.

Оцим складаю щире подяку Головному Зарядові Р.З.Т. за виплачені мені запомоги в сумі \$94.50 за дев'ять тижнів моєї недуги. Запомога ця була для мене великою поміччю в моїй тяжкій хворобі.

Дякую рівно-ж опікунам хорів з Іст Киддонан, що відвідували мене часті підчас моєї слабкості.

Всім товаришам по праці, що мешкають в Ст. Боніфейс, раджу щиро, щоб негайно вступили до новозаснованого нашого відділу Р.З.Т., пам'ятаючи про те, що ніхто так щиро не подбає про бідного робітника, як своя власна організація.

В. Пашківський.

Летбридж, Алта.

Хочу подякувати оцим Головному Зарядові Р.З.Т. за виплачені мені запомоги в сумі \$25.50 за два тижні я три дні моєї недуги. Недуга ця була в наслідок побиття в майні. В виді цього, що не було в мене заощаджених грошей, — запомога Р.З.Т. була для мене великою поміччю.

Бажаю щиро всім робітникам, щоб вони зрозуміли, що таке Р.З.Т. і якомога забезпечились в ньому, бо здоров'я й життя робітника все загрожені, а про забезпечку для нього ніхто не подбає, як він самий цього не зробить.

С. Шемко.

Карайф, Алта.

Бажаю зложити подяку відділовому зарядові Р.З.Т. за запомогу, яку я отримав в сумі \$10.00 за час неділощю до праці через потовчнення пальців.

Всіх робітників і робітниць визнаю, щоб не жалді і доларів в місяць, бо за це дізнають вони великої помічі для себе.

Робітників і робітниць! Всі вступайте масово до Р.З.Т.!

З товаришським привітом,
Николай Зварич.

ЩИРА ПОМІЧ.

Колгорст, Алта.

Дня 15 січня ц. р. відбулися надзвичайні збори відділу Р.З.Т. в Колгорст, Алта., які скликано в цілі спонукання допомоги акції в користь хорих товаришів П. Маруська. Після виснаження справи вирішено, щоб т. П. Маруська негайно дади фінансову допомогу, а саме виписувати поки що \$30.00 з каси місцевого відділу Р.З.Т., а в дальшу чергу вибрати спеціальний Комітет допомоги, який мав би зайнятися збіркою жертв поміж за-

галом місцевого робітництва. Згаданий комітет, зложений з двох товаришів — В. Дучука й П. Господарця, зайнявся цєю збіркою і дня 23 січня зібрав між робітниками річних національностей \$100.05. Садиуючого дня комітет доручив хорому товаришеві Маруськові суму \$130.05, а вже 25 січня т. Маруськ зміг виїхати до Келгар, щоб в тамошній санаторії рахувати своє здоров'я.

Комітет складає від себе щире подяку всім товаришам робітникам — Українцям, Англіцям та Італійцям, що жертвували шире на допомогу хорому товаришеві, а рівночасно й т. Маруську дакує від себе щиро всім жертводавцям, що виявили стійкі симпатії й класової солідарності для його справи.

А. Андрійчук, голова.
Іван Оленік, секр. скарибник.

ПОДЯКА ХОРОГО ТОВАРИША.

Колгорст, Алта.

За весь час моєї доволігної праці для майновласників я не зміг заощадити собі навіть стільки, щоб на випадок слабкості забезпечити своїм рідним кусень хліба, а для себе змогу лікарської помічі. Але зате я придбав собі майстерські сухоти. Як довго їм страшний уривок-хорок сидить в моїх грудях, щого я в сам не пам'ятаю, але якісь він дав себе почути. Треба було мені ратувати останки своєї сил, оскільки це взагалі можливе. Але як думати вому про своє здоров'я? Хто змиждосидеться над ним? Хто дасть поміч?

Страшне марево нужди зачало загладати мене в вічі. Від п'яток годі сподіватися якихось людських зглядів; вони-ж і є на те, щоб висмоктувати з робітника всю його крив і силу, а висмоктувати до решти — викинути на вулицю, як здохлого собаку. Здавалось — нізвідки вже ратунку ні помічі для мене, хоч на шістьа моє надежду від кількох місяців до Робітничого Зарядоного Товариства, але як-же ж можна мені було дождити від цієї організації бідних робітників чогось більше, як статутом приписаної запомоги. Але я дуже помилявся!

Ця організація бідних робітників дала мені таку поміч, про яку я не міг сини. Найперше відділ Р.З.Т. в Колгорст внаслідкував мене з своєї каси \$30.00, а крім того — завважно спеціальний комітет допомоги, який складувався для мене між робітниками цієї місцевості, і таким чином мені доручено суму \$135.05. Це не тільки уможливило мені відїзд до санаторії в Келгарі, але й забезпечило мою рідню від голоду й холоду на довгий час. Складаючи за ту велику поміч щиро-щирому подяку відділові Р.З.Т. як і всім жертводавцям — я кличу рівночасно до всіх робітників: Товариші робітники! Продубуйтеся з вашої будащучини! Згляньтеся над вами самими й вашими найдорожчими рідними!

Хто подбає про вас і про них, як ви попадете в слабість так, як я?! Послухайте мого щирого голосу по радям: єдиняйтеся всі в робітничі організації Р.З.Т. і ТУРФДм, бо лиш в цій солідарній робітничій сім'ї ми і ми всі будемо почувати себе забезпеченими, почуватиемо нашу силу і побудуємо всемогучу стіну перед нашою й дітими людками!

Колі-б ви знали, як в нас робітників була-б сила, як-би ми всі були організовані, то не стояли-б однієї хвилини позд, робітничою організацією!

Я цього досі не знав, але тепер знаю і розумію і так кличу: єдиняйтеся всі в Р.З.Т. і ТУРФДм! Для взаємної помічі й для спільної боротьби за краще завтра!

Петро Маруськ.
хорий член Р.З.Т.

ЗАЯВА Й ПОДЯКА.

Едмонтон, Алта.

Я ніде підписаний заявляю як слідує: недовго дїзнав я фізичного ушкодження при міській роботі (3 грудня м. р.), що управно мене до відшкодування з "Компензаційної Борду". Будучи самим членом Укр. Народного Дому в Едмонтоні, я покинув на свідків з поміж працюючих зі мною робітників лише тих, що є також членами Народного Дому. Однак вони — ці мої найближчі "брати" по організації, хоч працювали близько мене підчас мого ушкодження, відмовилися ради ласки у панів бути свідками в моїй справі, щоб посвідчити тільки правду про те, що вони бачили й знають.

Тоді я звернувся до тих очевидців-робітників, що є членами Укр. Народного Дому і що працювали пер тієї самі роботи, що й я. На моє велике здивування члени Укр. Народного Дому, зважаючи на те, що я був членом у рожею їм організації Народного Дому, не заважали ні на хвилину допомогти мені й без ніякої боязни посвідчили так, як воно в дійсності було зі мною при роботі. За це почувуюсь до обов'язку зложити щире подяку в робітничій пресі тим членам Укр. Народного Дому, що не відмовились помігти мені своїм правдивим і безсторонним свідченням правди й виявити тим самим дійсну робітничу солідарність.

Робітники! Помогайте своїм братам по праці в їхньому вєщастю і не бігтєся сличати правду!

Хай організація ТУРФДм буде за примір усіх робітників, як вона виховує своє членство!

Іван Голєвчук,
робітник і член Укр. Народного Дому в Едмонтоні.

ВІСТІ З РАД. УКРАЇНИ.

ЛИСТ З КОМУНИ В МИГАЄВО ДО ТОВАРИШІВ У ВІННІПЕГУ.

Дорогий Товаришу! Цим листом повідомляю тебе, що ми здорові і не так але нам поводитись. Я отримав від тебе вже третій раз газети і журнал, за що сердечно дякую, бо лише це дає нам надію довідатись, що робиться в Канаді.

"Укр. Роб. Вісті" і "Робітниця" дуже цікаві для наших комуністів. Як би привітати тебе, то кожний старается дістати газету до рук, щоб її перечитати.

Я просив-би себе, щоб ти прислав мені драматичний твір "Підземні Галчичини", бо він теж дуже цікавий. Можеш вислати й інші штуки, але лише такі, які надаються до сізьського театру.

В нас вже по жинках і по молоченю. Пшениці намолотили ми 33 тисяч пудів, жита 6 тисяч, а ячменю і вїса 13 тисяч. Пшеницю продамо по 1.50 карб. за пуд і вона вся збиратється від нас на наслідня. Машина, що очищує збіжжя, в нас є своєї. Крім згаданого збіжжя маємо ще 48 десятих кукурудзи; грецьки будемо мати около 3 тисяч пудів. Меду маємо багато, бо в нас є 73 роїв бджіл.

Тепер хочу написати, що в нас в комуни зайшла на цей рік дека змін. Тепер не видають вже на одержу з кладної матері, а получаемо всі одинаково, розраховуючи передатим, скільки кому потрібно на одж. Так оказалось практичніше. На 1927 рік знову перейшла в нас ухвала, щоби всі члени, які вийшли з нашої комуни, повернути всі гроші, які вони в комуни вложили були. В цій справі була видана відповідна постановою Народним Комісаріатом. Тепер прийдеось оцинти всю нашу господарку і по частим сплачувати довги.

Що буде дальше, то я напишу тобі, а на цій місці я ще раз прошу тебе вистаритись і вислати нам кілька нових драматичних примірників, якщо такі зможеш дістати.

На цій місці і бажаю Тобі яконайкращого здоров'я.

В. Мартин.
Арто-комуна в Мигаєві,
Рад. Україна 13. жовтня 1926.

ЛИСТ З РАД. УКРАЇНИ ДО ТОВАРИШІВ КОМАРОВОСЬКОГО У ВІННІПЕГУ.

Дорогий Товаришу! По шістьох роках мого життя у вітній робітничо-селянській країні я довідався через свого брата Степана, який теж живе у цій країні, у місті Кіші, про вас і хочу тому поділитись з вами вістками про моє вільне від капіталістичних лабет життя а також про життя тутешніх робітників і селян взагалі.

Про це розкажу ніразі коротенько. Життя мое, а так само і всієї робітничо-селянської людності безсередно після горожанської війни було дуже тяжко. Все було зруйноване, а крім цього були тут недороди, що доводило й до голоду. Але робітників і селяне своїми силами все те перемогли і розуку і голод. Зараз ми досягли в нашій господарстві довоєнного рівня, а в деяких гадузах й перевишили його. І зараз ми робітників і селяне, ядучи за провідом Комуністичної Партії більшовиків з'єднуємо могутньою силою будемо народне господарство даді.

Колі порівняти сучасне життя робітників та селян в Рад. Союзі до життя з перших років після горожанської війни, то бачиться щось неможливе, бо за такий коротенький час ми всілпи перемогти руйніваючі і голод і стати на твердий економічний шлях.

Про працю нашої робітничо-селянської влади або про те, якою вільністю користуються робітники й селяне в Рад. Союзі, розписувати не буду, бо сподіюся, що ви самі те все як слід уявляєте собі.

Я тільки хочу звернути вашу увагу на те, що наше робітничо та селянство бачить і узнає за правдивий той шлях, по якому його веде могутня комуністична партія. Зараз в давах нашої партії нараховується більше мільона найвідатніших товаришів, крім цього в лавах Комуністичної Спліски Молоді (Комсомол) нараховується два мільони політично свідомої селянської і робітничої молоді.

Кінчючи, я мушу сказати, що маючі величезні шоденні ростучі кола нашої комуністичної партії та лєнінського комсомолу, ми зможемо в недалекому часі стати й вам з допомогою в будові братерського світового життя.

Що до моїх особистих справ, то я живу на Ківишині, в селі Рубєжівка. Тут маю я землю і господарство і живється покищо досить добре. В цьому селі особливо молоді тягнуться очом до лав Комсомолу, і тут вони виховується на дієвних борцях за міжнародні робітничо-селянські інтереси.

Маю ще до вас маленьке проханя, а імено, аби ви вислали мені відповідні газети чи журнали, бо коли випадково мені потрапив в руки ваш журнал "Робітниця" і я прочитав його своїм селянцем, то вони дуже з захопленням слухали його, тим більше, коли довідалися, що той журнал із Канади, де влада капіталіста.

Щиро вас здоровляю і остаю з пошанною Ваш товариш,
Михайло Гребенюк.
Село Рубєжівка, на Ківишині.

Товариші! Відновляйте передляту на "Українські Робітничі Вісті"!

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ Р.З.Т. У ВІННІПЕГУ.

Оцим повідомляється всіх членів і членкинь відділу Р.З.Т. у Вінніпегу, що місячні збори відбудуться в неділю, 6. лютого в годині 2.30 по полудні.

Обов'язком всіх членів і членкинь прибути точно на ацие означений час, бо на порядку наряд є багато важних справ, як також делегати на третю конвенцію зладуть звіт з конвенції.

Секретар-скарбник буде приримати місячні вклади від години 1.30.

Робітників і Робітниць, що бажають вписатись до Робітничого Запomoгoвoгo Товариства, радо вітаємо.

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ.

Оцим повідомляється всіх членів і членкинь обох підвідділів Секції Молоді при ТУРФДм у Вінніпегу, що в неділю, 6. лютого, в годині 10.30 перед полуднем відбудуться

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ.

Всіх членів і членкинь просимо прийти на ці збори точно в означений час.

В програмі наряд є багато важних справ.

Заряд.

ДО ЧЛЕНІВ ВІДДІЛУ ТУРФДМ У ВІННІПЕГУ.

Повідомляється членів відділу ТУРФДм у Вінніпегу, що в неділю, 6. лютого ц. р., відбудуться членські річні збори відділу.

В програму зборів входять дуже важні справи. Старий заряд відділу дасть звіт за 1926 рік та наступить вибір нового заряду на 1927 рік.

На зборах зладуть також звіт делегати з відбувшогося Восьмого З'їзду ТУРФДм.

Початок зборів точно в годині 2-й по полудні. Кожний член відділу ТУРФДм у Вінніпегу мусить обов'язково взяти участь в нарадах зборів.

Приходить точно на означений час, щоби відтак через опізнєння не затягнулись збори до пізна в ніч.

Заряд.

БУДИВЕЛЬНИЙ КОМІТЕТ

Скликає своє останнє засідання в суботу по полудні, дня 5. лютого, в Українському Робітничому Домі у Вінніпегу. Обов'язком усіх членів прибути, бо є дуже важні справи до пологдження. Початок засідання в год. 2.30 по полудні.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Оцим подаєсь до відома членів відділу ТУРФДм з Іст Киддонан, що місячні збори відділу відбудуться в неділю 6. лютого ц. р. в год. 1.30 по полудні. Обов'язком всіх членів є явитись на збори на означений час. Новоступаючих членів радо вітаємо.

Заряд.

КОНЦЕРТ У ВЕНКУВЕР, Б. К.

Старанням відділу ТУРФДм і Діточої Школи у Венкувер, Б. К., відбудуться в неділю, 13. лютого 1927 р. в Кінтоні сазі

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ.

Першу половину концерту виконують шкільні діти, а другу найвідатніші аматори і аматорки драматівгуртки.

Дохід з концерту призначений на Діточу Школу.

Початок точно в 7. годині вечером.

ЧИТАЙТЕ "ВОРКЕРА"!

Кожний класово свідомий робітник повинен передлячувати і читати робітничу газету

The WORKER

Офіційний орган Комуністичної Партії Канади. Нєредплата на рік виносить \$2.00, на пірпик \$1.00. Зашліть передляту такі ще нині!

— Адреса: —
THE WORKER,
Room 301, Tuttel Bldg,
95 King St., East,
Toronto, Ont.

ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕКАЗУЙТЕ ДРУГИМ